

A Szabadság

MUNKÁSPÁRTI HETILAP

www.aszabadsag.hu

www.munkaspart.hu

1082 Budapest, Baross utca 61.; Telefon: 06(30)307-1166

MI FIZETJÜK OBAMA SZÁMLÁJÁT

AFGHANISTAN

**MAGYARORSZÁG NEM CSAK VÉRREL, HANEM TÍZMILLIÁRDOKKAL
ADÓZIK A NATO-NAK. SŐT, MAGYAR KATONÁK
MARADNAK AFGANISZTÁNBAN AZ ÁLTALÁNOS KIVONULÁS UTÁN IS.**

BALSZEMMEL

Thürmer Gyula

MI A BAL SZEMÜNKKEL NÉZÜNK A VILÁGRA. ÍGY SOK MINDENT ÉSZREVESZÜNK, AMIT CSAK A JOBB SZEMÜNKKEL NEM LÁTNÁNK. MÁSKÉNT IS LÁTJUK A VILÁGOT, MONDJUK ÚGY, BALSZEMMEL. EZUTÁN MINDEN SZÁMUNKBAN ELMONDJUK, MIKÉNT IS LÁTJUK AZ ÉPPEN ESEDÉKES ESEMÉNYEKET A SAJÁT POLITIKAI ÉRTÉKÍTÉLETÜNK ALAPJÁN, BALSZEMMEL.

RÉMÁLOM

Sokat ehettem vacsorára. Nyilván ezért álmodtam múlt szombat éjjel, hogy én vagyok Angela Merkel, és éppen az amerikai elnök üdülőhelyén vagyok. Az egész olyan ciki volt. Kezdve azzal, hogy mit vegyek fel. Obama kitalálta, hogy a nyolc legerősebb gazdasági hatalom vezetői éppen Camp Davidben találkozzanak, úgymond, kötetlenül. Attól, hogy az Obama ingujjra vetkőzik, nekem nem lesz könnyebb. Németország kancellárnője nem vetkőzhet a világ szeme láttára ingujjra, illetve sehogy sem. Kivetkőznie sem lehet magából, pedig most lenne miért. Ez az Obama azt gondolja, hogy ő a világ ura, sőt Európa ura. Európa pedig az enyém. Most nyeljem le, hogy csak úgy lehetek Európa ura, ha úgy egyebekben elfogadom az amerikaikat császárnak? Na, azért megmutattam nekik, hogy nálam stabil a helyzet, nem úgy, mint náluk. Én ötezer rendőrt küldtem Frankfurtba, zárják csak le a banknegyed, nem lehet itt mindenféle tüntetőknek okoskodni. Na, mindegy, most megyek inkább a meccset nézni. Megmutatjuk Cameronnak, meg az összes angolnak, hogy ha valaki tud valamit a fociról, hát azok mi vagyunk, a németek. Ez a Cameron egyébként nem rossz srác, csak ne kérkedne annyira azzal, hogy Obamával puszipajtások. A meccs jó, a bajor fiúk jól játszanak, csak az Abramovics ne vigyorogna állandóan a tribünről. Te, lehet, hogy ez a Putyin beépített embere, s vele akarja

meggyengíteni a NATO egységét? Na, mindegy, győznünk kell! Mi van? Döntetlen? Most jönnek a tizenegyesek? Nézd, most meg az Obama is jön, hogy ő is látni akarja. Mi van? Veszítettünk? Hogy intézte el ezt az Obama?

EGY PROTOKOLLOS
BÚCSÚLEVELE

Kérem a miniszterelnök urat, szíveskedjék elfogadni lemondásomat a kormány nyakkendő-felelőse tisztségéről. Baj lesz ebből! Ezt már régen megmondtam. A NATO komoly dolog. A NATO-csúcs nem egy barátságos öregfiú-meccs Felcsúton, hanem a demokratikus világ biztonsága felett örökös kiválasztottak találkozója Chicagóban. Ide öltözni kell, barátom! Persze, mi kis ország vagyunk. Még köztársasági elnökünknek sem jut egy új öltönyre a beiktatási ünnepségen, de a NATO-csúcs az mégis más. Itt még a nyakkendő is számít. Sőt, az számít igazán. Merkelnek könnyű, neki nem kell nyakkendő, bár egy kis fekete-sárga-piros masni megdobná a hangulatot. De milyen színű legyen a nyakkendő? A Fidesz vezérkara imádja a kéket. Meg az egységet. Ezért gyakran mindenkin kék van, kivéve, ha Orbán leveszi, mert akkor nagyon résen kell lenni. Egy tévesen fennhagyott nyakkendőt félre lehet érteni, és akkor jön a kormányátalakítás, meg hasonló kellemetlenségek.

A külföldieknek nem lehet tudni. Múltkor itt volt a kínai miniszterelnök-helyettes. Na, vele eltaláltuk. Rajta

is kék volt a nyakkendő, Navraacsics Tiboron is. Igaz, másnap a kínain már bordó volt, de biztos azért, mert már az EU-ba készült. A NATO azért nem Kína. Ott nincsenek ott a kínaiak. Még! Milyen nyakkendő lehet Obamán? Biztos vesz nyakkendőt, mert egy dolog kint a dácán, Camp Davidben, más dolog bent a városban. Na, kérem, bordó vagy kék? Csíkos vagy pöttyös, netán sima? Politikai szempontból nézve azt kell mondanom, hogy a magyar kormány az elmúlt hónapokban sok kritikát kapott az amerikaiaktól. A nagykövet asszony naponta fejezte ki aggodalmát a magyar demokrácia állása miatt. Lehet, hogy mindez a kék nyakkendő miatt volt? Lehet, hogy túlságosan kilógunk a sorból? Ez így nem maradhat! Vissza kell térnünk a piacgazdaság, az euroatlanti barátság értékeit ápoló kormányok sorába, és ezt nyakkendőnknek is ki kell fejeznie. Legyen bordó! Az nem kék, és főleg nem vörös. Legyen bordó! Utóirat: a magyar delegáció minden tagján bordó nyakkendő volt. A NATO főtitkárán kék, csíkokkal, az amerikai elnökön kék, pöttyökkel. Kérem lemondásom azonnali elfogadását és özvegyem tájékoztatását.

JELENTŐS ORSZÁG

Dagad a mellem a büszkeségtől. Hogy írta Majakovszkij? „Olvassátok, irigyeljétek: én a Szovjetunió polgára vagyok!” Ja, bocsika, én Magyarország állampolgára vagyok. Jól megmondtá miniszterelnökünk a sok bürokratának, hogy mi nem valamilyen földrajzi csodabogár vagyunk, hanem egy olyan ország, amely bár sok nehézséggel küszködik, de mindenki látja, hogy tele van életerővel, mindenki látja, hogy jelentős ország maradunk. Igen, így van! A munkanélküliség növekedésében szépen haladunk, a munkahelyteremtésben nem annyira. De például az élelmiszer árak emelkedésében már meg is előztük az összes EU-országot. Meglátod, ez még csak a kezdet!

HÉT BŐL-HÉT

MIT GONDOL A MUNKÁSPÁRT?

RÖVID HÍREK – RÖVID KOMMENTÁROK

1. A Versenyszféra és a Kormány Állandó Konzultációs Fóruma számára 600 millió forintot csoportosít át a kormány az idei költségvetésben.

Munkáspárt: Ez a furcsa nevű testület nem más, mint a gyárosok és nagyvállalkozók, az illetékes minisztériumok illetve a szakszervezetek tanácskozási fóruma. Tudják, amit a híradókban is látni, amikor összejönnek egy nagy minisztériumi teremben és vitatkoznak. Miért kell erre 600 millió forint? Nos, a járulékos költségekre. Gyaníthatóan nem Demján Sándorék benzinszámlájára, még csak nem is terembérletre. Akkor mire? Netán a szakszervezeti vezetők „költségeire”? Netán ez is benne volt az alkuban, amikor elfogadták az új Munkatörvénykönyvét? Szinte mindegyik szakszervezet, jobboldaltól a baloldalnak nevezett MSZOSZ-ig. Esetleg érdemes ezen elgondolkodni, s ha van környezetükben szakszervezeti tag, bizalmi, talán neki is érdemes feltenni ezt a kérdést.

2. A Veszprémi Bányakapitányság hétfőn kötelezte a Mal Magyar Alumínium Zrt.-t arra, hogy öt napon belül szüntesse meg az üzemeltetésében álló vörösiszap-tározók kiporzását.

Munkáspárt: Bakonyi Zoltán, a Mal vezérigazgatója közölte: „Az átszakadt X-es tározó lefedésén dolgoznak, de még ki kell kísérletezni azt a technológiát, amely működik.” Ez a Bakonyi Zoltán az a Bakonyi Zoltán, akinek vezérsége alatt a vörösiszap-katasztrófa bekövetkezett. S láss csodát, nem, hogy őrizetben nincs, de még mindig ő a főnök, s a Mal működik. Most éppen, egy újabb katasztrófa fenyegetése idején „kísérleteznek”. Egy huszonöt futballpályának megfelelő területen... A Mal tulajdonosai milliárdosok, idősebb Bakonyi is az. Magyarország ma így működik.

3. Nem támogatta a Fidesz annak az ellenzéki kezdeményezésű vizsgálóbizottságnak a létrehozását, amely a Közgep állami megrendeléseivel foglalkozna.

Munkáspárt: A Közgep közismerten egy Simicska Lajos nevű úriember érdekeltségébe tartozik. Nevezett milliárdost sokan hajlamosak a Fidesz pénztárosának is nevezni. Ez természetesen nem igaz, mint ahogy nem volt igaz az sem, amikor pár évvel korábban MSZP és SZDSZ közeli oligarchákat „kergetett” a Fidesz. Az én milliárdosom jó, az övéké rossz. Egyszerű tőkés pr-monopoly. Nekünk csak egyet érdemes megjegyezni: a Fidesz és az MSZP oldalán is oligarchák állnak. Ez az ő harcuk, nem a dolgozó emberé.

4. Nem tudni még, hol tárgyalják a Pécsi Tudományegyetem gazdálkodásával összefüggő vesztegetési ügyet, három törvényszék ugyanis elfogultság miatt nem vállalná az eljárás lefolytatását.

Munkáspárt: Az ügy részleteibe hely hiányában ne menjünk bele. De annyit azért bizton megállapíthatunk: bizony rendesen vesztegethettek ott, ahol nem csak a pécsi, de a kaposvári és a zalaegerszegi törvényszék is elfogultnak tartja magát...

5. Hagyó Miklós volt szocialista főpolgármester-helyettes alig három héttel azelőtt, hogy a Kecskeméti Törvényszéken elkezdődik büntetőpere, vasárnap a kelenföldi reformátusoknál konfirmált.

Munkáspárt: Gratulálunk Hagyó úrnak, hogy lélekben megtisztulva áll bírái elé. Nem bántuk volna azonban, ha ez főpolgármester-helyettesége előtt jut eszébe. Igaz, akkor elvitte az idő a BKV ügyeinek „intézése”...

6. Vörös festékkel öntötték le Tormay Cécile írónő józsefvárosi emléktábláját.

Munkáspárt: Noha nem akarunk irodalomelméleti vitákba bonyolódni, nem hisszük, hogy akár Tormay Cécile, akár Wass Albert a magyar próza kikerülhetetlen alakja lenne. Emléktáblát, szobrot is politikai tevékenységükért kaptak a mai rezsimtől. Szobrok, emléktáblák rongálása azonban nem politikai állásfoglalás, hanem a tényleges harc elkerülését szolgáló reklámizű áltevékenység, pusztán öncélú vandálság. S ez vonatkozik Horthy Miklós szobrára is, arra a szoborra, amelynek semmi keresnivalója Magyarországon.

7. Kivennék az ördögöt Harkány címeréből – írja az Új Dunántúli Napló. A napilap értesülései szerint az ördögöt egy helyi hívő közösség és vezetője akarja kivetetni a címerből, mert a vallásos harkányiakat zavarja, hogy minden hivatalos iraton szerepel.

Munkáspárt: Csak örülni tudunk neki, ha Harkányban annyira jól mennek a dolgok, hogy ilyen okos és előremutató, a mindennapi életet közvetlenül érintő kérdések megvitatására is van idő. Nem komolyan véve sem a hírt, sem a kommentárt, engedjék meg, hogy felszólaljunk az ördög ügyvédjeként: a legenda szerint éppen Lucifernek köszönhetően lett gyógyvíz a dunántúli városkában.

TÍZMILLIÁRDOKAT KÖLTÜNK AFGANISZTÁNRA

A 2014-ES KIVONULÁS UTÁN IS MARADNAK MAGYAR KATONÁK KABULBAN

Miközben idehaza minden bőrt lehúz a kormány a dolgozó emberekről, a NATO-ra nem sajnálja a pénzt. Nem elég a milliárdos éves tagdíj, a honvédelemnek fittyet hányó, kizárólag a szövetség hadjáratait szolgáló tízmilliárdos „fejlesztés”, 300 millió forinttal fogjuk támogatni az „afganisztáni biztonsági erők finanszírozását”. Ráadásul a 2014-es általános kivonulás után is maradnak magyarok Kabulban.

AZ „OKOS VÉDELEM”

A NATO új koncepciója, az „okos védelem” (smart defence). Az új stratégia valójában kényszerű lépés, mivel a NATO-tagállamok katonai költségvetését is elérte a válság, így gyors intézkedések nélkül nem lehet megőrizni a blokk potenciálját. A tagállamoknak ezután „egyeztetniük kell a védelmi költségeket, le kell mondaniuk egyes csapatokról, fegyverzetekről a specializálódás és a szorosabb együttműködés érdekében”. Mit jelentenek ezek a szép szavak? Egyszerű: az amerikaiakhoz kell igazítani mindent, Washington háborús terveinek megfelelő kiegészítő hadseregeket kell létrehozni. A nemzeti honvédelem sokadlagos szempont lesz. Kérdés, miképp lehet majd elmagyarázni - mondjuk a görögöknek -, miért akarják békeidőben növelni a katonai kiadásokat, miközben a nyugdíjakat és a juttatásokat csökkentik. Az Egyesült Államok buzdítására, hogy a GDP legalább 2 százalékára emeljék a katonai kiadásokat, nem sokan tudnak hallgatni. Eközben hiányzik a védelmi kutatás-fejlesztés összehangolása - azaz fejlett technológiát továbbra sem adnak át az amerikaiak. Viszont a drága „játékszerekről”, mint amilyen az Oroszország ellen irányuló európai rakétapajzs, Washington nem akar letenni. Az Egyesült Államok a világhatalmi befolyási övezetét érintő globális kérdések megoldásához szeretné igazítani a szervezetet: ebbe nem csak a Közel- és Közép-Kelet, hanem a Távol-Kelet is beletartozik.

„Három éven át évi félmillió dollárt (százmillió forintot) ajánl fel Magyarország az afgán biztonsági erők finanszírozására” - erősítette meg Orbán Viktor miniszterelnök a NATO 25. csúcstalálkozóján, Chicagóban. Az Egyesült Államok összesen évi egymilliárd dollárt kért és kapott a NATO-vezette afganisztáni nemzetközi erőben részt vevő csatlósaitól.

Tehát az Orbán-kormány - nem mellesleg a szocialistákkal tökéletes egyetértésben - miközben újabb adókat vet ki idehaza, az amerikai hódító politikára nem sajnálja a pénzt. Az amerikai érdekeket képviselő afganisztáni rendőrökre szánt 300 millió forint inkább az elv, mint az összeg miatt dühítő. Azonban maga a NATO-kaland már pénzügyileg is elképesztő terheket ró az országra, az adófizetőkre.

Mintegy 11-12 milliárd forintot emészt fel évente Magyarország afganisztáni

MIT AKAR A MUNKÁSPÁRT?

Magyarország

- ☛ lépjen ki a NATO-ból!
- ☛ lépjen ki az Európai Unióból! Tegyen meg mindent azért, hogy Európa a független nemzetek Európája legyen!
- ☛ semmilyen formában ne lépjen be az euró-rendszerbe, őrizzük meg a forintot!
- ☛ több pillérre támaszkodó kül- és külgazdasági politikát folytasson. Nyisson az ázsiai országok, az arab világ, és Latin-Amerika irányába!

szerepvállalása; a tartományi újjáépítési csoport 8-9 milliárd forintba kerül, ebből a helyi fejlesztésekre pedig 124 millió forintot költöttek tavaly. Idén több mint öt és fél milliárd forinttal kell hozzájárulnia Magyarországnak a NATO költségvetéséhez, ennyi a „tagdíj”.

Ráadásul a NATO a magyar katonai fejlesztéseket is saját agresszív politikájához igazítja – a mostani chicagói csúcs óta még jobban, mint eddig (lásd keretes írásunkat). Az Orbán-kormány a minisztérium fenntartása mellett – a hivatal létszáma ma nagyobb, mint a Magyar Néphadsereg idején, melynek tényleges harcoló létszáma majd tízszerese volt a mostaninak – kizárólag a külföldi bevetésekre költ. Honvédelmi szempontból haszontalan beruházásokra kerül sor. Most kiderült, miért volt szükség

a Gripen-beszerezésekre is: a vadászgépek zömét átvezénylik a Baltikumra, hogy „biztosítsák az országok légvédelmét”. Kik ellen is? Obama „kérésére” Magyarország kockáztatja az Oroszországgal való, az utóbbi időben némi fejlődést mutató viszonyt is.

De térjünk vissza Afganisztánhoz. Orbán Viktor Chicagóban bejelentette: „a tervek szerint 2014-ben már az afgán belső biztonsági erők garantálják majd az ország biztonságát. A harcolókat kihozzuk, a kiképzésben részt vevő, azaz az afgán helyi erőket segíteni, megerősíteni tudó egységeinket pedig ott hagyjuk”.

Orbán emlékeztetett a NATO döntésére, amely Magyarországra nézve is azzal jár, hogy maradnak olyan katonai erői az ázsiai országban, amelyek ebben az új szakaszban is ellátnak majd a NATO munkamegosztásából rájuk eső feladatokat. Afganisztánban jelenleg mintegy 130 ezer szövetséges és partnerországbeli katona állomásozik. A NATO tagállamai megerősítették korábbi elhatározásukat, hogy a francia csapatok idei távozásától függetlenül, 2014 végére vonják ki harcoló egységeiket Afganisztánból, és egy „kiképző missziót” hagynak hátra. Épp úgy, mint anno Vietnámban... ■

KITALÁLT MÉRÉNYLŐK

Ötre emelkedett lapzártánkkor azoknak az aktivistáknak a száma, akiket letartóztattak, és azzal vádolnak, hogy merénylet elkövetésére készültek, vagy azzal fenyegettek Chicagóban, a NATO-országok vezetőinek csúcstalálkozóján. A 20 éves Brian Church-öt, a 24 éves Vincent Betterly-t és az ugyancsak 24 éves Jared Chase-t terrorcselekmény elősegítésével, arra való összeesküvéssel és robbanóanyagok birtoklásával vádolták meg. A szintén 24 éves Sebastian Senakiewicz-et azzal gyanúsították meg, hogy hamisan fenyegetőzött terrorcselekmény elkövetésével, a 28 éves Mark Naiweem-et pedig azzal, hogy megpróbált robbanó- vagy gyújtóanyagok birtokába jutni. Churchék az ügyészség szerint arra készültek, hogy Molotov-koktélokkal támadják meg a Barack Obama elnök újraválasztásán dolgozó kampánystáb főhadiszállását, Rahm Emanuel chicagói polgármester otthonát, valamint több rendőrőrsöt is. A fiatalok lakásában olyan eszközöket foglaltak le, amelyek szerintük gyújtóbomba gyártására alkalmasak.

Utólag kiderült, egyszerűen sört akartak főzni... Chicagóban egyébként több ezren tüntettek a NATO háborús politikája ellen. A rendőrség meglepő agresszivitással lépett fel.

(Képriportunk a 12. oldalon.)

VÉDŐBESZÉD VIZEINKÉRT

A médiában lépten-nyomon azt hallhatjuk, hogy „vizeinket meg kell óvni, át kell adni azokat a következő generációknak”. Azonban – e hangzatos és jól csengő mondatok mellett – sehol nem kapunk választ arra a kérdésre, hogy a magyarországi felszíni (és felszín alatti) vízkészleteket milyen módon óvhatjuk meg, milyen módszerekkel tudnánk azt az ország érdekében környezettudatosan felhasználni.

Az elmúlt néhány évben számtalan tudományos és áltudományos értekezés jelent meg ebben a témakörben. Azt is mondhatjuk, hogy ma már egyszerűen divat lett a környezetvédelem, a környezettudatos gondolkodás. Vannak, akik -látván ebben némi szavatzgyűjtési lehetőséget – megpróbálják meglovagolni e kérdést.

Ez év áprilisában volt szerencsém részt venni a Vidékfejlesztési Minisztériumban egy vízgazdálkodási témájú konferencián. Itt többek között bejelentettek egy olyan (politikai) kezdeményezést, hogy létre kell hozni egy önálló Öntözési Hivatalt. Az ötlet jó, sőt igen hasznos is lenne, ugyanakkor már

eleve tudni lehetett, hogy erre a kormány nem fog rendelkezésre bocsájtani költségvetési keretet, nem törődve azzal, hogy a Hivatal megalakulása sem szakmai, sem munkahelyteremtési szempontból nem elhanyagolható. Egy másik kezdeményezés is napvilágot látott, miszerint a Magyar Hidrológiai Társaság dolgozik egy önálló, kifejezetten vízgazdálkodással foglalkozó MTA

**„Az igazán fontos kérdés:
vízkincsünk magyar kézben tartása,
államosítása.”**

kutatóintézet létrehozásáról. Az igazán fontos kérdés megoldása fel sem vetődött: ez a vízkincsünk magyar kézben tartása, államosítása.

Ha napjainkban kiejtjük azt a szót, hogy államosítás, sok helyen ferde szemmel néznek ránk, mondván, hogy ez ellentmond a piaci (értsd: kapitalista) törvényeknek. Ma a mutyik országában élünk, ahol a személyes meggazdagodás által vezérelve, mindent privatizálni kell, lehetőleg „bagóért”. Igaz, a Fővárosi

Önkormányzat tavaly visszavásárolta a Fővárosi Vízműveket. Viszont nyomban ezután napvilágot látott a rendelet, hogy 2011. december 24-től növekednek az ivóvíz- és csatornahasználati díjak – nem csak Budapesten, országosan, ahol számos helyen még külföldi vállalatok kezében vannak a „vizes cégek”. Pedig a termálvizek, hévizek, tavak és folyók országában alapvető állampolgári jog kell, hogy legyen a napi rendszeres, tiszta és olcsó vízhez való jutás. A hiányos víztisztítási technológiáknak, az elhasznált víznyerő helyeknek, kutaknak és elavult csatornahálózatoknak köszönhetően az országban egyre több területen magas a vizek arzéntartalma, nem egy helyen növényvédőszer-maradványokat is kimutattak. Az ilyen és ehhez hasonló helyzetekben az állam azonnali beavatkozására lenne szükség – előre megtervezett és elfogadott cselekvési terv alapján.

„A víz- és csatornaszolgáltató, valamint a települési hulladékkezelési közszolgáltatást biztosító társaságokra is kiterjesztené a Robin Hood-adót a kormány” – írta a Népszabadság. Ennek kapcsán joggal merül fel a kérdés: mit is akar a kormány? Megadóztatni azt, ami eddig legalább közel alapellátásnak volt tekinthető? Megint újabb adókat kitalálni ahelyett, hogy a gazdagokat, a tőkéseket, a multikat sarcolnák meg? Ha a Robin Hood-adót ezekre a társaságokra is kiterjesztenék, az egyértelműen a lakossági felhasználókon jelenne meg, mint emelt közüzemi díj. Ezeknek a társaságoknak természetesen a legegyszerűbb, ha többletterheiket átvezetik a fogyasztókra, és bármit is állít a szakpolitika, számos példát láthatunk arra, hogy ez történik. A szakpolitika feladata nem az kell legyen, hogy hangzatos ígéretésekkel kampányoljon, jól mutató terveket kidolgozzon, és a lakossági fogyasztókat, a kisembereket tovább sarcolja, hanem hozzáértő szakemberekkel kell leülni, szakmai kérdések alapján megvitatni, hogy mit lehet tenni annak érdekében, hogy az Európában egyedülálló vízkincsekből az profitáljon, akinek ez létkérdés: a magyar ember!

CZIKKELY MÁRTON
VÍZGAZDÁLKODÁSI KUTATÓ MÉRNÖK

HORTHY ÉS A TÖRTÉNELEMHAMISÍTÁS

Zinner Miklós polgári történész az MTV Vasárnapi Újság rovatában egy furcsa és vitatható megjegyzést tett a hazai kommunistákról: az 1945-ös választásokon elnyert 17 százalékot nem érdemelték meg, mert semmit sem tettek. Emlékeztetném tanult barátomat, hogy a Magyar Kommunista Pártot is joggal nevezték a „mártírok pártjának” (mint a Francia Kommunista Pártot), hiszen egyik mozgalom sem adott a „szabad, független, demokratikus Magyarorszáért” annyi vértanút, mint a mi pártunk; Bálint György, Békés Glasz Imre, Boczor József, Braun Éva, Elek Tamás, Fürst Sándor, Kreutz Róbert, Kulich Gyula, Löwy Sándor, Pataky István, Pesti Barnabás, Rezi Károly, Rákosi Endre, Rózsa Ferenc, Rózsa Richárd, Ságvári Endre. Sallai Imre... A felsoroltak egy töredékét adják azoknak, akik (hogy Zinner Miklós

szavaival éljek) semmit sem tettek a haza felemelkedéséért, hacsak azt nem, hogy életüket adták a nemzeti ügyért. És akkor nem szóltam azokról, akik évekig sínylődtek Horthyék „ötszillagos szállodának” is beillő börtöneiben.

Hol voltak ez idő alatt Zinner úr, azok, akiknek utódai és elvbarátai ma hatalmon vannak?

A hazáért mártírhalált halt kommunisták utcatábláit, szobraikat eltüntették, megfosztva a nemzet emlékezetét heroikus hagyományaitól. Kiket tűr meg ez a rendszer tradíciói között? Horthy Miklóst, Gömbös Gyulát, Tisza Istvánt, Teleki Pált, Bethlen Istvánt, Kállay Miklóst, Jány Gusztávot, Tóth Ilonát, a „pesti srácokat”, a börtönből kiszabadított köztörvényes sőpredéket? (A lista nem teljes!) Csak sajnálni lehet azt a nemzetet, mely ilyen mélyre süllyedt, hogy ideáljait

megtalálja. Reméljük, a haza többsége ebben a múltkeresésben nem azonosul a Horthy-rendszer gyökereibe kapaszkodó jobboldali elittel!

Nem lesz becsülete magyarságunknak sem itthon, sem külföldön a progresszív világban, amíg a hazai haladó hagyományok köréből kirekesztik a nemzet érdekeiért mártíromságot is vállalt baloldali hősokeket. Jellemző a mai „keresztény-nemzeti” kurzusra, hogy amíg Károlyi Mihály persona non grata az orbanisták szemében, addig Gyömrőn és a Somogy megyei Kerekiben a százezreket halálba kergető Horthy Miklós egykori kormányzónak nagy csinnadrattával szobrot emelnek.

HEGEDŰS SÁNDOR

TÖREDÉK

Oly korban éltem én e földön,
mikor az ember úgy elaljasult,
hogy önként, kéjjel ölt, nemcsak parancsra,
s míg balhitekben hitt s tajtékozott téveteg,
befonták életét vad kényszerképzetek.
Oly korban éltem én e földön,
mikor besűgni érdem volt s a gyilkos,
az áruló, a rabló volt a hős, –
s ki néma volt netán s csak lelkesedni rest,
már azt is gyűlöltek, akár a pestisest.
Oly korban éltem én e földön,
mikor ki szót emelt, az bujhatott,
s rághatta szégyenében ökleit, –
az ország megvadult s egy rémes végzetten
vigyorgott vértől és mocsoktól részegen.
Oly korban éltem én e földön,
mikor gyermeknek átok volt az anyja,
s az asszony boldog volt, ha elvetélt,
az élő írigylé a férges síri holtat,
míg habzott asztalán a sűrű méregoldat.

Oly korban éltem én e földön,
mikor a költő is csak hallgatott,
és várta, hogy talán megszólal újra –
mert méltó átkot itt úgysem mondhatna más, –
a rettentő szavak tudósa, Ésaías.

Radnóti Miklós
1944. május 19.

BESZÉLJÜNK A VÁLASZTÁSOKRÓL!

A SZABÓ ERVIN AKADÉMIA KINCSESTÁRÁBÓL

Az Orbán-kormány éppen félidején van, úgyhogy előbb vagy utóbb, de lesznek választások Magyarországon. A Munkáspárt az elmúlt 22 évben minden választáson részt vett. Van tapasztalatunk bőven, jó is, rossz is. Az egyik tapasztalat éppen az, hogy a friss tapasztalatokat szinte azonnal elfelejtjük. Annak viszont ára van, borsos ára, hogy mindent újra megtanuljunk. A Szabadság néhány folytatásban bemutatja a mostani választási törvényt, a Munkáspárt lehetőségeit és feladatait.

A MÚLT TAPASZTALATA A JELEN ERŐFORRÁSA

Múlt számunkban láttuk, hogy a Munkáspárt számára az egyetlen esélyt az országos lista jelenti. Ehhez pedig az kell, hogy legalább 9 megyében és a fővárosban – legalább 27 egyéni választókerületben - legyen önálló munkáspárti jelölt.

Nézzük a 2010-es választás tapasztalatait! 2010-ben a párt a biztosnak tekintett több mint 30 választókerületből csak 16 helyen tudta egyéni jelöltjeit megállítani. Ebben szerepe volt annak is, hogy túlbecsültük e területek tényleges lehetőségeit. Tény az is, hogy egyéni jelöltjeinkre kevesebben szavaztak, mint négy éve. E gondolatok a Központi Bizottság akkori értékelésében fogalmazódtak meg.

Megállapítottuk azt is, hogy a párt nem állította meg az országos listát, pedig ez átgondolt munka esetén lehetséges lett volna. A tapasztalat azt mutatta, hogy szervezeteink ott voltak képesek sikert elérni, ahol rendszeresen folyt a munka, többé-kevésbé rendelkeznek társadalmi kapcsolatokkal és a kopogtató cédula gyűjtés időszakában képesek voltak jelentős többletmunkát kifejtetni. Sokéves tapasztalatunk is azt mutatja, hogy csodák nem voltak, nincsenek, és nem is lesznek. Ami kell, és amivel biztosítani tudjuk a Munkáspárt indulását, az a rendszeres munka.

A Központi Bizottság 2010-ben nagyon őszintén feltárta a hibákat. Azokat a hibákat, amelyeket most nem szabad megismételni. A KB kiemelte, hogy a 2006. évi választások után is jó határozatok születtek a fegyelmezett munka szükségességéről, csak éppen nem tartottuk és nem tartattuk be. Ez hiba, amit most, 2012-ben el kell kerülnünk. Az Elnökség ezért máris tanácskozássra hívta a megyei elnököket, és szeptemberben a KB elé is kerül a kérdés.

A KB 2010-ben azt is kiemelte, hogy a KB tagjainak, a párt megyei vezetőinek élen kell járniuk a munkában. Ez ma is igaz. A KB-tagoknak aktív szerepet kell vállalniuk a munkában, személyes példával kell előljárniuk. A KB tagjainak indulniuk kell jelöltként, szervezniük kell a munkát.

A 2010-es választások után még frissek voltak a helyi tapasztalatok. „Békésben, Fejérben nem tudtak érvényt szerezni annak az alapelvnek, hogy erőnket azokra az egyéni választókerületekre koncentráljuk, ahol a legtöbb esélyünk van a jelölt megállítására. Gyűjtöttünk itt is, gyűjtöttünk ott is” – mondta ki a KB. Ez a veszély ma sem múlt el. Nagyon fontos, hogy a következő választásokon képesek legyünk erőnket

koncentrálni. Ez nem megy egyik napról a másikra, ezt most kell begyakorolnunk.

A KB elemzése így folytatódott: „Csongrádban, Baranyában évek óta tisztában vannak azzal, hogy a pártmunka „egy lábón” áll, azaz egy választókerületben folyik, de nem történtek erőfeszítések a helyzet megváltoztatására”. Csongrádban most is van egy erős láb. A hódmezővásárhelyi választókerülethez tartozik Makó, Magyarcsanak is. Vannak kommunistáink Szegeden és másutt is. Jó közös munkával a hódmezővásárhelyi választókerületben képesek lehetünk jelöltet állítani.

„Győr-Moson-Sopron megyében nem jött létre hatékony megyei vezetés. A megyei elnök a saját választókerülete mellett nem tudta ellenőrizni a munkát Sopronban. Szabolcs-Szatmár-Bereg megyében is csak hatékony központi segítséggel sikerült listát állítani” – mondta a KB 2010-ben. Azóta sok minden változott. Győr-Moson-Sopron megyében most az lenne a jó eredmény, ha Mosonmagyaróvár térségében megállítanánk a jelöltet. Ez nem könnyű, de nem lehetetlen.

„Borsod-Abaúj-Zemplén megyében sikerült a megyei listát három jelölttel megállítani. A megyei és a Miskolc városi vezetés ugyanakkor évek óta tisztában van azzal, hogy Miskolcon nem mennek a dolgok. A helyzeten azonban nem változtattak.” A KB 2010. évi értékelése ma is igaz. Miskolcon nehéz helyzetben vannak a kommunisták. De Miskolc nagyváros, jó lehetőségekkel. A miskolci szervezet sok utcai akciót szervez, megemlékeznek ünnepeinkről. Kezdjük el a munkát már ma annak érdekében, hogy legyen jelöltünk!

„Bács-Kiskun megyében rosszul mérték fel a kecskeméti jelölteket, hibás volt a párhuzamos gyűjtés Baján és Bácsalmáson” – mondta ki a KB 2010-ben. Nos, ezen lehet segíteni. Bácsban kicsi, de lelkes csapat van.

„Hajdú-Bihar megyében több jó kezdeményezés ellenére a párt nem erősödött meg, nem alakult ki erős vezetői kollektíva. Komárom-Esztergom megye, amely egyébként is súlyos gondokkal küzd, vezetés nélkül maradt a választás idejére.” Nos, ez is a KB értékelése, és sajnos időszerű ma is. Hajdúban azonban egy választókerületben feltétlenül szükség van megállított jelöltre, ha az országos célt el akarjuk érni.

KEZDJÜK MOST!

Május közepén értekeztek a megyei elnökök. Megtettük az első lépést a feladatok megértetésére és lehetőségeink feltárására.

A megyei és budapesti elnökségeknek augusztusig fel kell mérniük, hogy hány helyen tudunk konkrét jelöltet állítani, és közülük hány számára tudjuk az ajánlócédulákat összegyűjteni.

A Központi Bizottság várhatóan szeptemberben vitatja meg a parlamenti választások politikai szerepét, a jelenlegi erőviszonyokat, a lehetséges megoldásokat. A párt Elnöksége is nagy erővel kezdte meg a munkát.

A munka sikere attól függ, hogy az ezer-ezer kopogtató cédula összegyűjtésére fel tudunk-e készülni. Lesznek-e olyan listáink, adatbázisaink, amelyek segítségével tarthatjuk a kapcsolatot a választókkal, vagy sem?

Legközelebb az ezer kopogtató-cédula titkairól fogunk beszélni.

**100 éve született
Kádár János** 1912-2012

Sorszám:
Név: **1000 Ft**
Cím:

A KÁDÁR-FORINTOK A MUNKÁSPÁRT KÖZPONTJÁBAN KAPHATÓAK

GYOMAENDRŐD: A MUNKÁSPÁRT MEGELŐZTE A JOBBIKOT

Gyomaendrődön időközi választás volt a múlt héten. A Munkáspárt esetében az első és legfontosabb célunk mindig az, hogy versenyben legyünk, megmutassuk a pártot. Egyéniben bejutni majdnem lehetetlen, de mint láttunk, Magyarorszádon sem teljesen az.

Gyomaendrődön Dávid István indult a Munkáspárt színeiben. Őt szinte mindenki ismeri a városban. Beszélget az emberekkel, rendszeresen írnak róla a helyi lapban. Magányos hős, sajnos, nincs mellette erős munkáspárti csapat. A mostani választáson 8,03 százalékot kapott. Ezzel megelőzte a Jobbik jelöltjét, aki 5,96 százalékkal volt sereghajtó. A versenyt egyébként a Körösök Vidékéért Egyesület jelöltje, Fülöp Zoltán nyerte meg a szavazatok 40,41 százalékaival. Fekécs László, a Fidesz-KDNP-Gazdakörök jelöltje a voksok 29,79 százalékát, az MSZP jelöltje, Fülöp István a szavazatok 15,8 százalékát szerezte meg.

Gratulálunk Dávid István munkájához!

Wär ich nicht arm,

wärst du nicht reich.

„HA NEM VAGYOK SZEGÉNY, TI NEM VAGYTOK GAZDAGOK”

ANTI-KAPITALISTA TÜNTETÉS A KAPITALIZMUS MELLETT

Nem mindennapi háború zajlott a múlt hét végén Frankfurtban. A Blockupy elnevezésű szervezet tüntetéssorozatot hirdetett az EU kapitalista politikája, a bankok uralma ellen. A választás nem véletlenül esett Frankfurtba. Itt van az Európai Központi Bank, és még milliónyi más bank, az európai pénzvilág fellegvára. A rendőrség egy tüntetést engedélyezett, a többit nem. A tüntetés szervezői viszont úgy döntöttek, hogy ők a többit is megtartják. A kormány erre kereken ötezer rendőrt vezényelt a városba. Elindult a háború. Minden úgy nézett ki, hogy a tőke-ellenes erők folytatják küzdelmüket a tőkével szemben. De mi a valóság?

MI AZ A BLOCKUPY?

A Blockupy egy laza szervezet. Vannak benne szakszervezetek, a kapitalizmust és a globalizációt bíráló szervezetek és mozgalmak. Ilyen például az Attac és az Occupy (Foglald el) mozgalom. A szervezés nagypolitikai háttérét a német Baloldali Párt (Die Linke) adja.

A tüntetés képein is jól kivehető a tüntetők társadalmi arculata: diákok, értelmiségiek, szabadfoglalkozásúak. A német munkásság csak elenyészően volt jelen, úgy is mondhatnánk: sehogya.

Az MTI közleménye a Baloldali Pártot „reformkommunista pártnak” nevezi, ami ellen valószínűleg az érintettek tiltakoznának leghevesebben. A Baloldali Párt a német politika sajátos terméke. A németországi rendszerváltás után az egykori szocialista NDK területén jött létre a Demokratikus Szocializmus Pártja (PDS). Voltak benne kommunisták, nem is kevesen, és sok mindenki más, akiknek nem tetszett a német kapitalizmus.

A párt valószínűleg eltűnt volna, vagy kicsinyke párt lenne, ha egy idő múlva nem lett volna szüksége rá a német tőkének. Az történt, hogy a Német Szociáldemokrata Párt nem tudott gyökeret verni az egykori kelet-német területeken. Félő volt, hogy az elégedetlen tömegeket a kommunisták, vagy esetleg a szélsőjobboldal nyeri meg. Ekkor jött a nagy ötlet: a PDS-t be kell engedni a polgári klubba, éppen azért, hogy

lekösse az elégedetlen kelet-németeket. Ehhez nem kellett más, mint az, hogy a PDS megtagadja a szocializmust, az NDK-t, Erich Honeckert és másokat, megszüntessen mindenfajta együttműködést a kommunistákkal, és összeolvadjon egy kicsi, de klasszikus polgári párttal. Így lett a kommunista elemeket is tartalmazó PDS-ből a német kapitalizmus egyik kiszolgálója, a német Baloldali Párt.

A frankfurti tüntetésen a Baloldali Párt üdvöskéje, a 43 éves, ma is csinos Sahra Wagenknecht tartott beszédet. A bankok és a pénzügyi piacok demokratikus ellenőrzését akarjuk! – hangoztatta. Meg kell védeni a szociális államot, napi 10 euró minimálbért, fizessenek a milliomosok! - tette hozzá. Egy dolgot azonban nem mondott: a tőkét lehet engedményekre kényszeríteni, de csak nagyon kemény osztályharcra.

Wagenknecht asszony az egykori PDS kommunista platformja vezetőjeként vált ismertté, időről-időre beolvasott az akkori pártvezetőknek, akik már akkor is keresték a kapcsolatot a tőke erőivel. Wagenknecht ma már a Baloldali Párt parlamenti frakciójának helyettes vezetője. Változnak az idők, változnak az emberek.

Az Occupy (Foglald el) mozgalom az USA-ból indult el. A társadalmi egyenlőtlenségek ellen tiltakozva „elfoglalták” a Wall Streetet. Az esetek többségében ezek a megmozdulások

néhány tucat embert jelentenek, akik lesátoroznak az utcán, szórakoztatják egymást, segítenek egymásnak, hogy minél tovább tudjanak tüntetni. A mozgalom nem egyforma az egyes országokban. Általánosságban igaz viszont, hogy a mozgalom fő harci területe nem is annyira az utca, hanem az Internet, a facebook és a twitter.

Ha én nem lennék szegény, te nem lennél gazdag!

A tüntetők harci módszerei igen tanulságosak voltak. A vörös zászló szinte mindenütt jelen volt, igaz, van, ahol a Baloldali Párt vörös zászlaja volt, volt, ahol anarchista vagy a szexuális szabadságért küzdők jelképeként jelent meg. Újság, szórólap itt is volt, mint Budapesten, talán nagyobb bőségben.

Az ének fontos harci eszköz volt ezeken a tüntetéseken is. És természetesen a jelszavak skandalása. Ha én nem lennék szegény, te nem lennél gazdag! Szétverni a bankokat! Szolidárisak vagyunk a görög munkásokkal! Az embereket mentsük meg, ne a bankokat! Ilyen és hasonló jelszavakat lehetett olvasni és hallani városszerte.

A tüntetőknél voltak hangosító eszközök, hangosbemondók. A rendőrség a Kaiser strasse elején megtiltotta a hangosbemondó használatát. A tüntetők a közeli szálloda egyik ablakából sugározták a felhívásaikat.

Rengeteg fiatal az utcakőre ült le, vagy a fákra másztak fel, és akkor sem

mozdultak, amikor a rendőrök felléptek ellenük. Május 17-én 400 embert vittek el a rendőrök tiltott gyülekezéért.

A tüntetők nem törtek össze kirakatokat, üzleteket, még annyit sem, amennyi egy komolyabb focimeccs után szinte bevett dolog. Tüntető és rendőr érdekes szimbiózisban élt. A rendőrök körbevették a tüntetőket, más tüntetők pedig körbevették a rendőröket. A Römerbergen, Frankfurt történelmi terén tüntető lányok virágokkal „provokálták” a rendőröket.

A rendőrök sem alkalmaztak erőszakot. A vízágyúk, a folyamatosan szirénázó rendőrautók, az ellenőrzések, az útlezárások sokkal inkább az erődemonstrációt szolgálták. A hatalom megmutatta, hogy kézben tartja a folyamatokat.

A szervezés döntően az Interneten, a twitteren folyt. Innen tudni lehetett, hogy a rendőrség hol indított akciót, merre vannak kitérő utak, hol lehet zászlókat vételezni. Az Internetről lehetett letölteni a rendezvény plakátjait, politikai anyagait is.

Május 19-ére a tüntetők is, a rendőrök is belejötték. Az arányok is megváltoztak. Az ötezer rendőr már nem csak néhány száz tüntetővel nézett szembe, hanem 20-25 ezerrel. Ez hatalmas siker volt – mondta el Christoph Kleine, a Blockupy sajtószóvivője, mert, hogy ilyen funkció is volt. Megmutattuk a hatalomnak, hogy nem lehet Frankfurtot tüntetés-mentes övezetté tenni.

Adjátok meg a császárnak, ami a császáré...

A tüntetések nem forradalmasították Frankfurt életét. Május 17-e ráadásul vallási ünnep volt Németországban, a német polgár amúgy sem ment ki az utcára. A hétféjére a jó idő is megjött. Az emberek tüntetés helyett a Majna partján napoztak és söröztek.

A tüntetők szombat este hazamentek. Az utcákon sok üres sörösüveg, eldobott plakátok jelezték a „csata” maradványait. Hazafelé menet még sokan betértek a számtalan lokál, étterem, kaszinó valamelyikébe.

A rendőrök is hazamentek. A kormány vigyázott rendőreire. A vidékről érkező rendőröket nem laktanyákban helyezték el, hanem 4 csillagos szállodákban, bőséges reggelivel. Jól érezték magukat.

Vasárnapra minden a régi volt. A bankok a helyükön maradtak, a német kapitalizmus szilárd. A tőke erői és a tőke ellenes erők is bejelenthetik: győztünk!

Valójában azonban a tőke győzött. Merkel kancellár megmutathatta Obamának is, a görögöknek is, hogy ő bizony fenntartja a rendet, és igenis Németország az európai kapitalizmus legfőbb biztosítója.

A Baloldali Párt nyugodtan készülhet a kongresszusára. Elmondhatják, hogy kiálltak a német dolgozókért, védtek

a demokráciát, majd a jelek szerint ismét elnökévé választhatják a 69 éves Oscar Lafontaine-t, a német polgárság közismert képviselőjét, az egykori szociáldemokrata politikust. „Gebt dem Kaiser, was des Kaisers ist.” Azaz, „Adjátok meg a császárnak, ami a császáré”.

CHICAGO, NATO-CSÚCS, TOMBOLT A DEMOKRÁCIA

A Magyar Kommunista Munkáspárt központi politikai lapja. Szerkeszti a szerkesztőbizottság.

Felelős szerkesztő: Fogarasi Zsuzsanna

Szerkesztőség: 1082 Budapest, Baross utca 61.; telefon: (1) 787-8621; telefax: (1) 780-8306 .

A Szabadság e-mail címe: info@aszabadsag.hu; internetcím: www.aszabadsag.hu

Kiadja: a Munkáspárt, a kiadásért felelős: Thürmer Gyula, elnök. ISSN 0865-5146

A Szabadság a Munkáspárt központjában és alapszervezeteinél megrendelhető, havi 1000 forintért.